

Astrid Bødstue havde heller ikke ment noget i Forbindelse hermed ved at F.U. fik mere Kompetence.

Maria Næss-Schmidt mindede om, at der i Forslaget ikke var Tale om et Forretningsudvalg, men kun om en enkelt Bestyrelse i det hele taget.

Karen Frandsen kunde godt tænke sig en Forenkling, men det maatte ikke ske paa Bekostning af Distriktsformændene. Saa kunde man bedre undvære "de 4 løse Mandater". M.H.t. at vælge Landsformanden paa et Fællesmøde, saa kunde Karen Frandsen ikke gaa med hertil, da det nemt kunde ske paa en Stemning.

Ellen Wolden Ræthinge udtalte, at man havde set, at en Stemning kunde oparbejdes paa Maaneder. - Det behøvede ikke blot at ske paa selve Fællesmødet og det kunde være farligt. D.K. kunde ikke være varsom nok i Valg af Formand, - alt stod og faldt med hendes Optræden i Presse o.s.v. og Ellen Wolden Ræthinge var derfor betænkelig ved Forslaget om at vælge hende paa et Fællesmøde. - Syntes iøvrigt at man skulde være varsom med at miste "de 4 løse Mandater". Der kunde være betydelige Mennesker, som ikke kunde være Distriktsformænd, men som det kunde være betydningsfuldt at faa ind i Fællesstyrelsen.

Harriet Daugaard vidste, at alle vilde være mod det, hun nu vilde sige, men mente alligevel, det vilde være gavnligt, om man skiftede Formand f.Eks. hver 6. Aar. - Hvorfor skulde man absolut dø for at blive erstattet? Nævnedes Eksemplet i Kolding, hvor de Unge ikke kunde komme i Samarbejde med de Ældre.

Andrea Hedegaard vilde gerne være med til en Endring, der kunde være til Gavn for D.K. Vilde ogsaa gerne, at F.U. fik mere Magt, saa Forretningsgangen kunde virke hurtigere. Udtalte endvidere, at D.K. gerne saa de Unge indenfor Rækkerne. Der havde ganske vist været nogle Gnidninger, men der var mange Kredse, hvor Samarbejdet gik godt. Man har nævnt Kolding, men Fru Clay Pedersen har gjort et stort Arbejde.

De Estrid Hein skulde gaa, drøftede man nu et Spørgsmaal ang. Norden.

ad 1.

Pkt. 22

II: Kvindeforeningerne og Foreningen Norden. Estrid Hein gjorde Rede for det Samarbejde, som var opstaaet mellem Foreningen og D.K.N. og som skulde være en Optakt til alle Kvindeforeningers nordiske Samarbejde.

Estrid Hein gjorde samtidig opmærksom paa, at der i Foreningen Nordens lokale Kredse var meget faa Kvinder i Bestyrelserne - højst ca 10 %.

Man skulde opfordre Kredsene til at gaa med i dette Arbejde, og det vedtoges derfor at anmode Norden om at tilsende os Listen over dens Kredse og Medlemmer i de forskellige Bestyrelser, saaledes at vi kunde give Underretning videre til vore Kredse derom.

Spørgsmaalet blev i øvrigt taget til Efterretning.